

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudkyně Jitky Zavřelové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **Design technologies s.r.o.**, se sídlem Wolkerova 2766, Kladno, zastoupená Mgr. Davidem Černým, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2025, čj. 19824/25/5300-22441-711776, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2025, čj. 30 Af 38/2025-15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dodatečným platebním výměrem ze dne 2. 1. 2024, čj. 1185/24/2110-52522-201209, doměřil Finanční úřad pro Středočeský kraj, jako správní orgán I. stupně, žalobkyni daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2021 ve výši 4 200 286 Kč a současně jí uložil povinnost uhradit penále ve výši 20 % z doměřené daně, tj. ve výši 840 058 Kč. Žalobkyně podala proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou u Krajského soudu v Brně. Ten ji v záhlaví uvedeném usnesením postoupil Krajskému soudu v Praze. S odkazem na § 7 odst. 2 větu druhou zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), dovodil, že místně příslušným pro projednání žaloby proti rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj je Krajský soud v Praze. Krajský soud v Brně proto dle § 7 odst. 6 s. ř. s. vyslovil, že se věc postupuje k vyřízení Krajskému soudu v Praze.

[3] Usnesení Krajského soudu v Brně napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížností. Namítla, že Krajský soud v Brně postupoval nesprávně, když jemu adresovanou

žalobu postoupil Krajskému soudu v Praze. Akcentovala, že napadla rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (žalovaného), které má sídlo v Brně, pročez by měl být místě příslušným Krajský soud v Brně.

[4] Nejvyšší správní soud v průběhu řízení o kasační stížnosti zjistil, že Krajský soud v Praze stěžovatelčinu žalobu usnesením ze dne 29. 10. 2025, čj. 41 Af 15/2025-18, odmítl pro opožděnost. Nejvyšší správní soud návazně ověřil, že toto usnesení stěžovatelka nenapadla kasační stížností.

[5] Uvedené vede soud k závěru o nemožnosti věcného projednání kasační stížnosti směřující proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu.

[6] V usnesení ze dne 25. 5. 2021, čj. Ars 3/2019-43, se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu zabýval mj. otázkou, jak má Nejvyšší správní soud postupovat v situaci, kdy řízení před krajským soudem skončí před tím, než Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků v tomto řízení. Podle závěrů označeného usnesení nesmí Nejvyšší správní soud za této situace odmítnout kasační stížnost proti rozhodnutí o neosvobození od soudních poplatků pro nedostatek podmínek řízení dříve, než *„bud’ marně uplyne lhůta pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, jímž řízení před krajským soudem končí, nebo (v případě podání takové kasační stížnosti) než o ní Nejvyšší správní soud rozhodne. Má-li totiž být důvodem odmítnutí kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu skutečnost, že řízení, v němž bylo vydáno, již skončilo, musí být nejprve postaveno najisto, že tato překážka je neodstranitelná“* (bod 55).

[7] Uvedené závěry přitom lze přiměřeně aplikovat i v posuzované věci, neboť vztah mezi postoupením věci místně příslušnému soudu a meritorním rozhodnutím věci tímto soudem, je obdobný vztahu rozhodnutí o neosvobození žalobce od soudních poplatků a konečnému rozhodnutí věci v takovémto řízení. V obou případech nemá smysl rozhodovat o kasační stížnosti ve věci „vnořeného řízení“, je-li již rozhodnuto o věci samé bez možnosti toto rozhodnutí zvrátit. I pokud by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti proti příslušnému procesnímu rozhodnutí krajského soudu (postoupení věci, neosvobození od soudních poplatků) vyhověl, nemohlo by se tím „otevřít“ pravomocně ukončené řízení před krajským soudem. Věcné projednání kasační stížnosti by tak nemohlo vést ani k účinné obraně práv stěžovatelky (srov. usnesení NSS ze dne 11. 12. 2014, čj. 3 As 220/2014-17, ze dne 10. 12. 2019, čj. 1 As 276/2019-14, ze dne 28. 5. 2020, čj. 6 As 44/2020-14, ze dne 17. 9. 2020, čj. 3 As 256/2020-20, nebo ze dne 28. 3. 2024, čj. 9 As 262/2023-28). Věcné rozhodnutí o nyní projednávané kasační stížnosti by nemohlo být ani podkladem pro případnou obnovu řízení ve smyslu § 114 odst. 1 s. ř. s., a nemohlo by být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (usnesení NSS ze dne 18. 1. 2018, čj. 4 As 195/2017-23, ze dne 20. 11. 2025, čj. 9 As 136/2025-12 a v něm označenou judikaturu).

[8] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že jelikož Krajský soud v Praze již shora označeným usnesením předmětnou věc rozhodl, přičemž proti tomuto rozhodnutí stěžovatelka kasační stížnost nepodala, překážka v podobě ukončeného řízení před Krajským soudem v Praze se tímto stala neodstranitelnou (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 5. 2021, čj. Ars 3/2019-43, či usnesení NSS ze dne 30. 9. 2021, čj. 8 As 227/2021-15).

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení pro nedostatek podmínek řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[10] Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože ve věci bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2003, čj. 2 Azs 3/2003-44, či usnesení NSS ze dne 20. 6. 2012, čj. 6 Ads 73/2012-17).

[11] O nákladech řízení účastníků rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. prosince 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu